

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16Co/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8811210744
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8811210744.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Martina Filakovského v spore žalobkyne: X. C., W.. XX.XX.XXXX, F. U. XXX/XX, XXX XX Č., právne zastúpená Mgr. Petrom Troščákom, advokátom so sídlom Hlavná 50, 080 01 Prešov, proti žalovanému: R.. T. C., W.. XX.XX.XXXX, F. U. XXX/XX, XXX XX Č., V. E. C. XXX/XX, XXX XX U. W. M., o vyporiadanie BSM po rozvoде, o odvolaní žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 5C 421/2011-266 zo dňa 22. mája 2018, takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o uložení povinnosti odporcovi zaplatiť navrhovateľke na vyrovnanie jej zaniknutého podielu na bezpodielovom spoluvlastníctve sumu 76.804,26 Eur do 90 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku a vo výroku o trovách konania.

Stranám náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa do výlučného vlastníctva odporcu prikazujú tieto nehnuteľnosti:

- Zapísané na LV č. XXXX pre kat. úz. Č., I. U. W. M.L., I. U. W. M., a to:
- rodinný dom súp.č. XXX, postavený na pozemku parc. č. XXX/XX,
- pozemok parc. C-KN č. XXX/XX, druh „zastavané plochy a nádvoria“ o výmere XXX m²,
- pozemok parc. C-KN č. XXX/XX, druh „zastavané plochy a nádvoria“ o výmere XXXm² všetky v podiele 1/1

a

- Zapísané na LV č. XXXX pre kat. úz. Č., I. U. W. M.L., I. U. W. M., a to:
- pozemok parc. C-KN č. XXX/XX, druh „zastavané plochy a nádvoria“ o výmere XXX m² v podiele 1.

a hnuťelné veci:

- obraz s názvom R.; spálňová nábytková zostava pozostávajúca z manželskej postele, dvoch nočných stolíkov, komody a troch skriň;

a do výlučného vlastníctva navrhovateľke prikazuje:

- obraz s názvom Č. a obraz s názvom U..

II. Odporca je povinný navrhovateľke na vyrovnanie jej zaniknutého podielu na bezpodielovom spoluvlastníctve manželov zaplatiť sumu 76.804,26 € do 90 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žiadna zo sporových strán nemá nárok na náhradu trov konania.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 149, § 150 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“); § 257 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

3. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že strany konania dňa XX.XX.XXXX uzavreli manželstvo. Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 11C/45/2010 zo dňa 07.06.2010 bolo toto manželstvo rozvedené. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 11.06.2010. Tým zaniklo BSM manželov. Po zániku BSM zostal medzi manželmi nevysporiadaný majetok, a to ako aktíva tak aj pasíva, patriace do ich BSM. Zistil, že do BSM patrili aktíva v podobe nehnuteľností nachádzajúcich sa na LV č. XXXX pre k.ú. S. a na LV č. XXXX pre k.ú. S., v celkovej hodnote 186.000 Eur (cena zistená znaleckým posudkom č. X/XXXX znalca K. U. U.), obraz R. v hodnote 497,91 Eur, obraz S. v hodnote 398,32 Eur, obraz U. v hodnote 298,75 Eur (na ich hodnote sa strany v priebehu konania zhodli), spáľňová zostava v hodnote 300 Eur (na jej hodnote sa strany zhodli) ako aj motorové vozidlo zn. Y., ktoré však bolo predané, pričom sa strany zhodli na jeho hodnote 4.850 Eur. Do BSM patrili aj pasíva súvisiace s úverom v T. kde dlh predstavoval sumu 37.344,32 Eur. Strany sporu sa dohodli, že nehnuteľnosti, obraz R. a spáľňová zostava nadobudne žalovaný. Obraz S. a obraz U. nadobudne žalobkyňa. Vzhľadom na hodnotu aktív, ako aj na skutočnosť, že žalovaný sám vyplatil pasíva, súd prvej inštancie rozhodol ďalej tak, že žalovaný vyplatí žalobkyni sumu vo výške 76.804,26 Eur ako vyrovnávací podiel. Žalovaný pôvodne namietal, že do BSM patrí aj motorové vozidlo zn. Z. Z avšak v priebehu konania bolo preukázané, že uvedené vozidlo bolo počas trvania manželstva prevedené na syna strán sporu. Žalobkyňa namietala, že zmluvu o úvere so N. neuzavrela dobrovoľne a že prostriedky tohto úveru neboli využité na rekonštrukciu nehnuteľnosti, avšak v konaní uvedené tvrdenie ničím nepreukázala. Žalobkyňa tiež poukázala na stavebné sporenie, ktoré bolo vedené na jej menom avšak peniaze z neho boli vyplatené žalovanému. V súvislosti s uvedeným súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa nepredložila a ani nenavrhola k tomuto tvrdeniu žiaden dôkaz. Do masy BSM nepočítal ani náklady súvisiace s domom hradené po zániku BSM žalovaným. Nakoľko bol žalovaný zaviazaný na vyplatenie vyrovnávacieho podielu vo vyššej hodnote, žalovanému určil lehotu na plnenie 90 dní.

4. Proti rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa. Navrhla, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že žalovanému uloží povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 86.842,13 Eur a náhradu trov konania. Namietala, že peniaze získané zo zmluvy o úvere od T. neboli v celom rozsahu použité na rekonštrukciu domu. Žalovaný ich bez súhlasu žalobkyne použil aj na iné ako spoločné potreby. Peňažné prostriedky, ktoré neboli použité na rekonštrukciu rodinného domu je potom nevyhnutné považovať za spoločné úspory. Súd prvej inštancie mal tak sumu 11.852,82 Eur zaradiť do BSM a vyporiadať ju tak, že polovica tejto sumy patrí na vyrovnávací podiel žalobkyne. Nie je prípustné, aby súd prvej inštancie od žalobkyne (okrem preukázania skutočnosti, že žalovaný vybral spoločné úspory vo výške 1.922,93 Eur) požadoval aj preukázanie toho, na aké konkrétne vlastné potreby tieto finančné prostriedky žalovaný použil. Súd prvej inštancie mal aj sumu 1.922,93 Eur zaradiť do BSM a vyporiadať ju tak, že žalobkyni patrí vyrovnávací podiel navýšený o 961,46 Eur. Poukázala na to, že v priebehu manželstva bolo motorové vozidlo L. prevedené na tretiu osobu, pričom finančné prostriedky z predaja cca 5.900 Eur patrili a patria do BSM. Žalovaný ich tiež použil na iné ako spoločné potreby.

5. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok. Súd prvej inštancie nezohľadnil hnuťelné veci, ktoré nadobúda žalobkyňa. Aj keď pred súdom zhodne vyhlásili, že na hnuťelných veciach sa vedia dohodnúť, neznamená to, že ich hodnota nemala byť pojatá do celkového vyporiadania BSM. Žalovaný za dobu od 10.06.2010 do vyhlásenia napadnutého rozhodnutia uhradil zo svojich prostriedkov na spoločné úvery sumu 42.296,70 Eur a táto suma mala byť pojatá do vyporiadania. Súd nezohľadnil úroky, ktoré spolu s poskytnutými úvermi uhradil a nezaoberal sa splatenou pôžičkou poskytnutou na dom. Nesúhlasí tiež s tým, že úhrady za média (elektrina, plyn, voda), ktoré od 10.06.2018 uhrádzal výlučne on, nepatria do BSM. Na strane žalobkyne tak vzniklo bezdôvodné obohatenie, ktoré však je potrebné vypořadať v rámci vypořadania BSM.

6. V lehote na podanie odvolania žalovaný doplnil svoje pôvodné odvolanie o ďalšie dôvody. Namietal odňatie práva konať pred súdom. Žalovaný požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu práceneschopnosti, avšak nemohol súdu zaslať kópiu potvrdenia, pretože nemal scanner. O jeho práceneschopnosti však súd vedel. Súd žalovanému doručil do elektronickej schránky podanie z 21.05.2018, ktoré prevzal 04.06.2018 a ktorým mu oznámil a poučil o zákonnej koncentrácii konania. Súd však nemal splnené podmienky na takýto postup. Neboli teda splnené podmienky pre vykonanie pojednávania dňa 22.05.2018. Došlo tým k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. K odvolaniu žalovaného podala vyjadrenie žalobkyňa. Predmetom vyporiadania neboli žiadne ďalšie hnutelné veci. Za nedôvodnú považuje aj námietku žalovaného týkajúcu sa úhrad médií po 10.06.2018, nakoľko uvedený nárok nemožno vyporiadať v rámci tohto konania. Uviedla, že nie je možné, aby súd prihliadal na doplnenie odvolania žalovaného, ktoré obsahuje uvedenie nového odvolacieho dôvodu.

8. K odvolaniu žalobkyne podal vyjadrenie žalovaný. Faktúra za rekonštrukciu rodinného domu (na ktorú bol braný úver) bola zaplatená. Žalobkyňa nebola nikdy fyzicky prítomná pri stavebných prácach. K výberu sumy 1.922,93 Eur uviedol, že uvedená suma bola nasporená výlučne prevodmi z podnikateľského účtu na meno žalobkyne. Z nej žalobkyňa poskytla sumu 532 Eur. Ďalšia časť nasporenej sumy bola použitá pre rodinné účely za trvania manželstva. K motorovému vozidlu zn. L. uviedol, že toto bolo odpredané za trvania manželstva, peniaze boli použité pre rodinné potreby, ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvođe vec neexistovala v majetku - mase BSM.

9. K vyjadreniu žalovaného podala vyjadrenie žalobkyňa. Uviedla, že žalovaný sa k faktúre v priebehu konania vyjadroval úplne inak, ako teraz v odvolacom konaní. Opätovne uviedla, že nie je možné a ani prípustné, aby súd od nej požadoval, aby v situácii, kedy je preukázané, že sumu 1.922,93 Eur vypral žalovaný preukázala navyše aj to, na aké konkrétne vlastné potreby tieto prostriedky žalovaný použil. Uviedla, že finančné prostriedky z odpredaja motorového vozidla zn. L. patria do BSM.

10. K vyjadreniu žalobkyne podal vyjadrenie žalovaný. Trvá na podanom odvolaní ako aj na všetkých svojich písomných a ústnych vyjadreniach.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne a ani žalovaného nie je dôvodné.

12. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže sa ani v priebehu odvolacieho konania na týchto právnych a skutkových zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

13. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia a k odvolacím námietkam uvádza nasledovné:

14. Podľa ustanovenia § 143 Občianskeho zákonníka, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

15. Podľa ustanovenia § 148 odsek 1 Občianskeho zákonníka, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

16. Podľa ustanovenia § 149 odsek 1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

Podľa odseku 2, ak dôjde k vyporiadaniu dohodou, sú manželia povinní vydať si na požiadanie písomné potvrdenie o tom, ako sa vyporiadali.

Podľa odseku 3, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

17. Podľa ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

18. Vznikom manželstva vzniká aj bezpodielové spoluvlastníctvo manželov ku všetkému, čo môže byť predmetom vlastníctva fyzickej osoby a čo manželia, resp. niektorý z nich, nadobudli za trvania manželstva okrem výnimiek uvedených v ustanovení § 143 a 143a. Vznik, trvanie a zánik bezpodielového spoluvlastníctva sú teda zásadne podmienené vznikom, trvaním a zánikom manželstva. Ide o právny vzťah, ktorý existuje v nerozlučnej spojitosti s manželstvom. Všetky veci (okrem výnimiek uvedených v zákone) zásadne patria do bezpodielového spoluvlastníctva za podmienok ustanovených zákonom. Sú to teda predovšetkým všetky príjmy a úspory z pracovného alebo iného na jeho roveň postaveného pomeru, z podnikateľskej činnosti, príjmy zo sociálneho zabezpečenia, úspory, výhry z lotérií, z výherných vkladných knižiek, výnosy z majetku manželov a pod.. Zánikom bezpodielového spoluvlastníctva vzniká možnosť vyporiadania tohto spoluvlastníctva, pričom zásadne možno rozlišovať tri spôsoby vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a to vyporiadanie dohodou manželov, súdnym rozhodnutím a uplynutím doby.

19. Z obsahu spisu vyplýva, že Okresný súd Vranov nad Topľou rozsudkom sp. zn. 11C/45/2010 zo dňa 07.06.2010 (právoplatný dňa 11.06.2010) manželstvo strán sporu, ktoré bolo uzavreté dňa XX.XX.XXXX rozviedol. Dňa 23.11.2011 bol zo strany žalobkyne podaný návrh na vyporiadanie BSM. Medzi veci patriace do BSM patrili nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, k.ú. S., a to rodinný dom, súp. č. XXX, postavený na pozemku XXX/XX, pozemok parc. C-KN č. XXX/XX o výmere XXX m², pozemok parc. C-KN č. XXX/XX o výmere XXX m², všetky v podiele 1/1 a nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, k.ú. S., a to pozemok parc. C-KN č. XXX/XX, o výmere XXX m² v podiele 1. Medzi veci patriace do BSM ďalej patrili hnutelné veci, a to obraz s názvom R., obraz s názvom S. a obraz s názvom U., spáľňová nábytková sústava a motorové vozidlo zn. Y. F. X.: U Do BSM patrili aj pasíva, a to úver, ktorý strany sporu ešte ako manželia čerpali od obchodnej spoločnosti M..

20. Žalobkyňa v podanom odvolaní uviedla, že do BSM patrili aj finančné prostriedky získané za trvania manželstva z predaja motorového vozidla zn. L. X.: U a suma 1.922,93 Eur vyplatená zo stavebného sporenia vedeného v obchodnej spoločnosti M.. Žalobkyňa tiež namietala, aby úver čerpaný od obchodnej spoločnosti M. bol braní výlučne pre potreby oboch manželov, resp. aby dané finančné prostriedky boli spotrebované za trvania manželstva v prospech oboch manželov.

21. K motorovému vozidlu zn. L. odvolací súd uvádza, že skutočnosť, že toto vozidlo nepatrí do BSM nebola počas konania sporná. Uvedené motorové vozidlo bolo nadobudnuté, ale aj predané ešte počas manželstva. V konaní nebolo preukázané a žalobkyňa ani nenavrhovala žiadne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, uvedených až v odvolaní, žeby finančné prostriedky získané z predaja uvedeného vozidla spotreboval výlučne žalovaný. Nakoľko uvedené vozidlo bolo odpredané dlhší čas pred zánikom BSM a vzhľadom na skutočnosť, že to bol žalovaný, kto počas trvania manželstva v prevažnej väčšine uhradil náklady za spoločnú domácnosť (čo v priebehu súdneho konania potvrdila aj žalobkyňa), treba prisvedčiť žalovanému v tom smere, že uvedené finančné prostriedky boli spotrebované v prospech oboch manželov a ich rodiny ešte počas trvania manželstva. Odvolaciemu súdu sa tiež javí, že aj suma 1.922,93 Eur vyplatená zo stavebného sporenia ešte počas trvania manželstva bola spotrebovaná počas trvania manželstva. K využitiu uvedenej sumy neuviedla žalobkyňa žiadne relevantné tvrdenia a ani nenavrhol žiadne dôkazy. Nejde tiež o takú vysokú sumu, pri ktorej by nebolo pravdepodobné, že ju manželia nespotrebovali počas trvania manželstva (na úradu výdavkov za spoločnú domácnosť, energie, stravu, ošatenie, poistenie a pod.).

22. K pasívam patriacim do BSM odvolací súd uvádza, že zmluvy o úvere boli so spoločnosťou T. uzatvorené dávno pred rozvodom manželstva (ešte v roku 2004) a to za účelom financovania kúpy pozemku a rekonštrukcie rodinného domu, ktorá sa uskutočnila ešte v roku 2005. Podľa názoru žalobkyne neboli všetky čerpané finančné prostriedky skutočne použité na rekonštrukciu domu. K uvedenému tvrdeniu však žalobkyňa nepredložila a ani nenavrhol žiaden dôkaz a vzhľadom na časový odstup medzi čerpaním úveru (resp. vykonania rekonštrukčných prác) a námietke žalobkyne pred súdom prvej inštancie sa uvedené tvrdenie javí ako účelové. Žalovaný na druhej strane podal vysvetlenie ohľadom zrealizovaných stavebných prác a na podporu svojich tvrdení predložil viacero listinných dôkazov (faktúry). Z uvedeného dôvodu má odvolací súd zato, že súd prvej inštancie dospel k správneému záveru v tom smere, že žalobkyňa neuniesla dôkazne bremeno na preukázanie svojich tvrdení.

23. Žalovaný v podanom odvolaní namietal, že súd nezohľadnil náklady, ktoré žalovaný vynaložil na domácnosť po rozvode manželstva. Namietal tiež, že neboli zohľadnené hnutelné veci, ktoré nadobudla žalobkyňa. Uviedol tiež, že pasíva nepredstavovala iba suma 37.344,32 Eur, ale aj úroky a pôžička poskytnutá na stavbu rodinného domu v N..

24. Predmetom vypořádania bezpodielového spoluvlastníctva je všetko, čo patrilo do tohto spoluvlastníctva a čo existovalo v čase jeho zániku, t.j. spravidla v deň právoplatnosti rozsudku o rozvode (teda nie v deň faktického rozchodu manželov, alebo v deň, keď súd rozhoduje o vypořádání). Táto doba je rozhodujúca aj pre posúdenie stavu vecí. Okamih, keď dôjde k zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov je rozhodujúci nielen pre určenie spoločného majetku, ale aj pre určenie jeho hodnoty.

25. Z obsahu spisu vyplýva, že ku dňu zániku manželstva nemali strany konania ešte úplne splatený úver čerpaný z T.. (bráný za účelom kúpy pozemku a rekonštrukcie rodinného domu). Žalovaný tento úver po zániku manželstva splatil, o čom svedčí listinný dôkaz - „Poskytnutie informácie“ adresovaný súdu od T. L... Z uvedeného listu vyplýva, že po právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva vykonal žalovaný úhrady v celkovej výške 37.344,32 Eur, čím došlo k splateniu úverov. Žalovaný v podanom odvolaní uvádza, že okrem uvedenej sumy uhradil aj ďalšie sumy na rôzne úroky a poplatky, avšak uvedené tvrdenie nemá oporu v navrhnutom a ani vo vykonanom dokazovaní. Žalovaný tiež uviedol, že po rozvode manželstva uhradil aj pôžičku poskytnutú na dom (vo výške 371,84 Eur). K splácaniu úveru čerpaného zo N. však žalovaný nepredložil žiadne relevantné dôkazy (okrem vlastného prehľadu výdavkov) a ani nenavrhol vykonanie príslušného dokazovania. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, pokiaľ za preukázané pasíva patriace do BSM považoval sumu vo výške 37.344,32 Eur.

26. Čo sa týka ďalších hnutelných vecí, ktoré by mali patriť do BSM, zo zhodného tvrdenia strán sporu v priebehu konania vyplýva, že sa ohľadom nich už vypořádali (č.l. 31 súdneho spisu). Strany sporu v priebehu konania neuviedli, aby sa ohľadom ich vypořádania, či určenia ceny nemohli dohodnúť. Preto považuje odvolací súd námietku žalobcu týkajúcu sa ďalších hnutelných vecí za nedôvodnú.

27. Podľa názoru žalovaného mal súd prvej inštancie pri vypořádání BSM zohľadniť aj skutočnosť, že po rozvode manželstva hradí všetky výdavky spojené s domom a bývaním žalovaný. K uvedenému odvolací súd opätovne poukazuje na skutočnosť, že predmetom vypořádania bezpodielového spoluvlastníctva je všetko, čo patrilo do tohto spoluvlastníctva a čo existovalo v čase jeho zániku, t.j. spravidla v deň právoplatnosti rozsudku o rozvode. Uvedené výdavky žalovaného nespádajú pod pasíva patriace do BSM a preto nemôžu byť predmetom konania o vypořádání BSM. Judikatúra slovenských súdov, na ktorú odvolateľ poukazuje sa týkala konania o vydanie bezdôvodného obohatenia a nie konania o vypořádání BSM. Odvolateľ tiež poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky, avšak rozhodovacia činnosť českých súdov nespadá pod ustálenú súdnu prax slovenských súdov. Na základe uvedeného považuje odvolací súd aj túto odvoláciu námietku za irelevantnú.

28. Z „doplnenia dôvodov odvolania“ zo dňa 12.07.2018, ktoré bolo súdu prvej inštancie doručené zo strany žalovaného vyplýva, že žalovaný ďalej namieta aj odňatie práva konať pred súdom. Uviedol, že sice mal vedomosť o pojednávaní nariadenom na deň 22.05.2018, no podaním zo dňa 16.05.2018 požiadal súd o odročenie pojednávania z dôvodu jeho práceneschopnosti. Nemohol však súdu doručiť aj kópiu potvrdenia o práceneschopnosti, nakoľko doma nemá scanner. Súd prvej inštancie mu do elektronickej schránky doručil podanie z 21.05.2018, ktorým ho poučil o zákonnej a sudcovskej koncentrácii konania. Na takýto postup však podľa názoru žalovaného nemal súd právo. K uvedenej odvolacej námietke odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že konanie o vypořádání BSM začalo

návrhom žalobkyne doručeným súdu prvej inštancie dňa 23.11.2011. V priebehu súdneho konania došlo k zmene zákonného sudcu ako aj k prerušeniu konania na podnet strán sporu. Strany sporu však k dohode nepristúpili. Súd prvej inštancie vykonal na zistenie skutkového stavu pomerne rozsiahle dokazovanie, pridŕžajúc sa pritom aj návrhmi strán sporu. Súd prvej inštancie už na pojednávaní dňa 16.01.2018 (na ktorom bol prítomný aj žalovaný) stranám sporu oznámil, že na pojednávaní dňa 24.10.2017 bolo sporovým stranám uložené, aby zosumarizovali ich vyjadrenie, resp. navrhli ďalšie dôkazy, ak ešte ďalšie návrhy majú. Sporové strany však uvedené nesplnili (z ich vyjadrenia vyplýva, že tomu tak bolo z dôvodu nedoručenia zápisnice z pojednávania z júla a októbra 2017). Súd im preto uznesením uložil, aby svoje vyjadrenia zosumarizovali v lehote 15 dní, prípadne navrhli ďalšie dôkazy. Zároveň obom stranám uložil povinnosť si takého návrhy navzájom doručiť. Pojednávanie následne odročil na 20.03.2018. V lehote určenej súdom žalovaný súdu nezaslal žiadne vyjadrenie vo veci samej a ani žiaden návrh na vykonanie dokazovania. Žalovaný si uvedenú povinnosť nesplnil ani do rozhodnutia súdu prvej inštancie a iné vyjadrenie, než mal pred súdom prvej inštancie neuviedol ani v podanom odvolaní (kde neuviedol ani žiadne návrhy na vykonanie dokazovania). Podaním zo dňa 16.03.2018 (tzn. 2 mesiace od posledného pojednávania) navrhol odročiť pojednávanie nariadené na deň 20.03.2018 z dôvodu jeho práceneschopnosti, pričom k uvedenej žiadosti pripojil aj potvrdenie o práceneschopnosti. Vzhľadom na uvedené súd odročil pojednávanie na deň 22.05.2018, o čom informoval aj žalovaného (oznámenie o odročení pojednávania mu bolo doručené dňa 09.05.2018). Podaním zo dňa 16.05.2018 (doručené súdu prvej inštancie dňa 17.05.2018) žalovaný opätovne požiadal o odročenie pojednávania nariadeného na deň 22.05.2018 z dôvodu jeho práceneschopnosti. Na uvedené podanie reagoval súd prvej inštancie oznámením zo dňa 21.05.2018, kde žalovanému oznámil, že žiadosti o odročenie pojednávania nevyhovuje. Oznámil mu, že vzhľadom na viacnásobné žiadosti žalovaného o odročenie pojednávania ako aj na skutočnosť, že v konaní bolo vykonané rozsiahle dokazovanie (pričom žalovaný bol viackrát vypočutý) súd prvej inštancie nepovažuje osobnú účasť žalovaného na pojednávaní za nutnú. Zároveň ho poučil o zákonnej koncentrácii konania ako aj o sudcovskej koncentrácii konania. Žalovanému tiež oznámil, že na pojednávaní dňa 22.05.2018 mieni uznesením vyhlásiť dokazovanie za skončené a vyhlásiť rozsudok. Prvoinštančný súd tiež žalovanému uložil, aby súdu obratom najneskôr do 22.05.2018, 9.00 hod. oznámil a špecifikoval, či v konaní boli doposiaľ nejaké žalovaným navrhované dôkazy, ktoré ma pojednávaní neboli vykonané, resp. či má návrhy na doplnenie dokazovania pred skončením dokazovania vo veci. Uvedené oznámenie žalovanému zaslal dňa 21.05.2018.

29. Podľa názoru odvolacieho súdu prvoinštančný súd nepochybil a neodňal žalovanému právo konať pred súdom, keď pojednávanie nariadené na deň 22.05.2018 neodročil. Žalovanému bola už na pojednávaní dňa 24.10.2017, resp. na pojednávaní dňa 16.01.2018 uložená povinnosť zosumarizovať svoje záverečné vyjadrenie, resp. navrhnúť vykonanie ďalšieho dokazovania. Žalovaný však uvedenú povinnosť nesplnil. Vzhľadom na rozsiahlosť vykonaného dokazovania a absenciu návrhu strán na vykonanie ďalšieho dokazovania dospel súd prvej inštancie k správne záveru, že osobná účasť žalovaného na pojednávaní už nebola nutná. Odvolací súd tiež poukazuje na skutočnosť, že žalovaný je stranou sporu s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa, a preto voči nemu súd v zmysle ustanovenia § 160 odsek 3 písm. a/ C.s.p. ani nemá všeobecnú poučovaciu povinnosť. Žalovanému tak aj bez výziev súdu museli byť známe zásady týkajúce sa sudcovskej koncentracie konania a zákonnej koncentracie konania. Žalovaný navyše v podanom „doplnení odvolacích dôvodov“ neuviedol, v čom presne malo spočívať údajné odňatie práva konať pred súdom, či neuviedol, s akými vyjadreniami, či návrhmi na vykonanie dokazovania sa súd nezaoberal.

30. Vzhľadom na znalecký posudok, ako aj na zhodné vyhlásenie strán sporu, dospel súd prvej inštancie k správne záveru, že hodnota nehnuteľností spadajúcich do BSM predstavovala ku dňu zániku manželstva sumu 186.000 Eur. V konaní tiež nebolo sporné, že do masy BSM spadali hnuiteľné veci ako bola spálňová nábytková sústava bola v hodnote 300 Eur (dohoda na pojednávaní dňa 24.10.2017), obraz R. v hodnote 497,91 Eur, obraz S. v hodnote 398,32 Eur, obraz U. v hodnote 298,75 Eur (dohoda na pojednávaní dňa 05.04.2017) a osobné motorové vozidlo zn. Y. F., ktoré bolo po zániku manželstva odpredané za kúpnu cenu 4.850 Eur. Hodnota aktív tak spolu predstavovala sumu 192.344,98 Eur. Hodnota pasív predstavovala suma vo výške 37.344,32 Eur, ktorú po zániku manželstva splatil M.. žalovaný. Vzhľadom na hodnotu aktív a pasív spadajúcich do masy BSM by každý z bývalých manželov mal obdržať majetok v hodnote 77.500,33 Eur. Nakoľko žalovanému boli prikázané nehnuteľnosti, obraz R., spálňová nábytková sústava a disponoval tiež kúpnu cenu z predaja motorového vozidla zn. Y., žalovanému boli pridelené aktíva v hodnote 191.647,91 Eur. Žalovaný splatil pasíva spadajúce pod BSM v hodnote 37.344,32 Eur. Žalobkyni z aktív pripadol obraz S. a obraz U., spolu v hodnote 697,07 Eur.

Vzhľadom na vyššie uvedené vysporiadanie rozhodol súd prvej inštancie správne, pokiaľ žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 76.804,26 Eur titulom vyrovnania podielu.

31. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Správne rozhodol, aj o trovách prvoinstančného konania. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie žalobkyne ako aj žalovaného za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu v zmysle ustanovenia § 387 C.s.p. potvrdzuje ako vecne správny.

32. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 257 C.s.p., tak že žiadnej strane nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

33. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).